

מסכת זבחים

פרק ג'

משנה א'

- א. כל הפסולים ששינו בתחילת פרק ב' ששחטו - שחיטתם כשירה.
- ב. שחיטה כשירה בזרים, בנשים, בעבדים ובטמאים¹ בכל קרבן.
- ג. כיון שאלו הפסולים ראויים לשחיטה - מחשבתם בשעת השחיטה פוסלת ומפגלת את הקרבן.
- ד. הפסולים שקיבלו - קבלתם פסולה, לפיכך מחשבתם הפסולה בשעת קבלה אינה פוסלת ומפגלת את הקרבן.
- ה. קיבל הפסול ואפילו אם חשב הפסול מחשבת פסול בשעת קבלתו - יחזור כשר ויקבל מדם הנפש.

משנה ב'

- א. קיבל בשמאל או בכלי חול - קבלתו פסולה².
- ב. קבלה שנעשית כתקנה אינה נפסלת אם נתן הדם לאחר קבלה לפסול או לשמאל או לכלי חול או שנשפך הדם מהכלי לאחר קבלה³.
- ג. נתינת דם שלא במקומה - פוסלת את הזבח.
- ד. הפסול שנתן דם שלא במקומו - אינו פוסל את הזבח שהרי נתינתו פסולה, ויחזור הכשר ויקבל מדם הנפש.

משנה ג'

- א. חשב לאכול דבר שדרכו להקטיר או חשב להקטיר דבר שדרכו לאכול:
  1. דעת תנא קמא: הקרבן כשר⁴.
  2. דעת רבי אליעזר: הקרבן פסול.
- ב. מחשבה לאכול או להקטיר בשיעור פחות מכזית - אינה מפגלת ואינה פוסלת, שאין שם אכילה בפחות מכזית.
- ג. אין אכילה והקטרה מצטרפין לשיעור כזית.

משנה ד'

- א. חשב לאכול דברים שאינם ראויים לאכילה או שאינם חלק מהקרבן - הקרבן כשר.

¹ הטמא שישחט לא יגע בקרבן.

² ולדעת רבי שמעון בפרק ב' משנה א': קבלה בשמאל - כשירה.

³ דווקא אם הפסול החזיר את הדם לכשר ולא הוליד, אבל אם הוליד פסל בהולכתו את הדם.

⁴ דעת התנא בפרק ב' משנה ג' כדעת תנא קמא במשנה זו.

אינו ראוי לאכילה: כגון: 1. עור. 2. אלל. 3. עצמות. 4. גידים. 5. טלפים. 6. קרניים.

אינו חלק מהקרבן: 1. רוטב. 2. קיפה.

ב. האוכל מקרבן שהוא פיגול או וכן האוכל קרבן בטומאת הגוף - חייב כרת, ודווקא כשאכל דבר שדרכו לאכול.

משנה ה'

א. אין מחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו פוסלת או מפגלת כשחשב לאכול דבר שאינו מגופו של זבח.

דברים שאינם מגופו של זבח: 1. שליל. 2. שליא. 3. חלב. 4. ביצי תורין.

ב. האוכל חלב וביצים של פגול נותר וטמא - פטור מכרת, אכל שליל ושליא - חייב כרת.⁵

משנה ו'

א. אין מחשבה פוסלת אלא במחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו, וכן במחשבת שלא לשמה.

ב. הניח הדם או האימורים בחוץ או למחר - פסל את הזבח.

חשב להניח הדם או האימורים בחוץ או למחר ולא חשב להקטירם או לאוכלם בחוץ או למחר:

1. דעת רבי יהודה: פסול.

2. דעת חכמים: כשר.

ג. נתן את הדם שלא במקום⁶ - פסול לאכילה, והבעלים מתכפרים.

חשב ליתן את הדם שלא במקומו - כשר.

ד. ערל או טמא שהקטירו - פסלו את הזבח, הערל והטמא אסורים לאכול מבשר הקרבן.

חשב שיאכל או יקטיר ערל או טמא - כשר.

ה. עירב דם קרבן בדם פסולים - פסל את הזבח.

חשב לפסול את הקרבן ע"י שיערב דם הקרבן בדם פסולים - כשר.

ו. השובר עצם בפסח - לוקה שנאמר: 'ועצם לא תשברו בו'⁷, האוכל מבשר הפסח נא - לוקה שנאמר: 'אל תאכלו ממנו נא'⁸.

חשב לשבור עצמות קרבן הפסח או לאוכלו נא - כשר.

⁵ השליל והשליא נחשב קשור לבהמה יותר מביצים וחלב, לכן נאסרים באיסור אכילת פיגול אך אינו מפגל את הקרבן.

⁶ כגון שנתן את הדם: 1. על גבי הכבש. 2. שלא על גבי היסוד. 3. למעלה/למטה. 4. בפנים/בחוץ.

⁷ שמות יב, מו

⁸ שמות יב, ט.